

MINISTERIËLE OMZENDBRIEF VAN 6 MAART 1978 BETREFFENDE DE WATERVOORRADEN VOOR HET BLUSSEN VAN BRANDEN. (B.S. 28.04.78)

Overeenkomstig artikel 23 van het koninklijk besluit van 8 november 1967 (B.S. van 18 november 1967) houdende, voor de vreedstijd, organisatie van de gemeentelijke en gewestelijke brandweerdiensten en coördinatie van de hulpverlening in geval van brand, verstrekt de ministeriële omzendbrief van 14 oktober 1975 (B.S. van 31 januari 1976) aan de gemeenten inlichtingen betreffende de watervoorraden waarover zij voor het blussen van branden moeten beschikken.

Rekening houdend met bovengenoemde omzendbrief, met de vragen die dienaangaande werden gesteld, met de financiële terugslag van de toepassing ervan, met de bekendmaking van de koninklijke besluiten tot vaststelling van de regelen van toepassing van artikel 33 van de Huisvestingscode respectievelijk voor het Vlaamse, het Waalse en het Brusselse gewest alsmede met een norm betreffende de hydranten (NBN S 21-019 van december 1977), komt het mij wenselijk voor sommige bepalingen van die omzendbrief aan te vullen en toe te lichten.

1. Waterleidingsnet - bovengrondse hydranten

Onder de aansluitingen op drukwaterleidingen vermeldt bedoelde omzendbrief van 14 oktober 1975 (Sectie 2; art. 2.2., § 1) de bovengrondse hydranten en geeft aan deze de voorkeur.

De recente bekendmaking van een Belgische norm (NBN S21-019) betreffende de hydranten (BH 100, BH 80, BHc 100 en BHc80) brengt de aanneming van nieuwe kenmerken onder de aandacht en legt de nadruk op het belang van die wateraansluitingen.

De norm NBN S 21-019, die de norm NBN 160 vervangt, brengt immers aanzienlijke vernieuwingen in de opvatting en in de ontwikkeling van die toestellen alsmede in de wijze van aanbrengen en onderhouden. Daarenboven kunnen sommige nieuwe kenmerken de prijzen ervan gunstig beïnvloeden.

Behalve wat betreft de symmetrische perskoppelstukken waarvan het type is voorgeschreven door het koninklijk besluit van 30 januari 1975 tot vaststelling van de type-koppelingen gebruikt inzake brandvoorkoming en -bestrijding, en van de signalisatiekleuren waarvan de eenvormigheid wordt beoogd door § 10.3 van artikel 10 van de NBN S 21-019, behoeven de thans geïnstalleerde hydranten niet vervangen of gewijzigd te worden.

De niet meer geldende norm (NBN 610) had voorheen enkel betrekking op de hydrant van 100 mm. De normalisatie van een hydrant van 80 mm maakt voortaan de aansluiting van een hydrant van dat type in plaats van een ondergrondse hydrant mogelijk of, wegens sommige omstandigheden, de vervanging van een ondergrondse door een bovengrondse hydrant.

Het voordeel van de bovengrondse op de ondergrondse hydranten is zo groot dat bij voorrang in hun vervanging moet worden voorzien. Dat voordeel is gelegen in de spoedige lokalisatie van de hydrant, vooral tussen zonsondergang en -opgang, in de snellere en handzamere aanwending dan die van een ondergrondse hydrant, in het feit dat hij zichtbaar en bereikbaar blijft ondanks sneeuw, onkruid, uitgespreide aarde, werken en allerlei opgeslagen voorwerpen of stationeren van voertuigen.

De installatie van bovengrondse hydranten is derhalve aanbevolen in de plattelandsgedebieden en in de industriële of commerciële wijken, meer bepaald in de omgeving van gebouwen of inrichtingen, waarvoor de brandweerdiensten bijzondere voorkomingsmaatregelen hebben getroffen wegens het gevaar dat de exploitatie inhoudt, de afmetingen ervan en het aantal erin verblijvende personen.

2. Bevoorrading met stromend of stilstaand water

Sommige gemeenten wijzen op technische of financiële bezwaren waardoor het thans zeer moeilijk en zelfs onmogelijk is hun waterleidingsnet in overeenstemming te brengen met de nochtans minimale eisen gesteld in de omzendbrief van 14 oktober 1975.

Dit wijst op de belangrijkheid van de voorraden stromend of stilstaand water beschreven in de omzendbrief van 14 oktober 1975 (Sectie 3. Bevoorrading met stromend of met stilstaand water).

Al is de bevoorrading met stromend of met stilstaand water een noodzakelijke oplossing voor de gemeenten of delen ervan (afgelegen woning, gehucht, enz.) die geen waterleidingsnet hebben, toch mag dit soort van bevoorrading door geen enkele gemeente verwaarloosd worden. Zij kan met weinig kosten worden verzekerd daar de kleine aanpassingswerken inzake toegangswegen, vergadering, winning of aftakking normaliter door het gemeentepersoneel kunnen worden uitgevoerd. Voor buiten het gemeentelijke domein gelegen waterreserves kunnen eveneens dergelijke werken worden uitgevoerd. In dat geval moet een overeenkomst vooraf de aanpassing, de plaatsaanduiding, de toegang en het gebruik ervan regelen (cfr. ministeriële omzendbrief van 14 oktober 1975 - sectie 1,

art. 1.3.).

Er moet tevens worden op gewezen dat het gemis van een dergelijke overeenkomst, in geval van brand geen invloed heeft op de opvorderingsbevoegdheid welke sommige overheden of hun vertegenwoordigers te alle tijde kunnen uitoefenen, inzonderheid krachtens artikel 5 van de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming (B.S. van 16 januari 1964).

De gemeenten hebben dus ruimschoots de mogelijkheid om hun verplichtingen ter zake na te komen.

3. Signalisatie

Ongeacht de juistheid en de nauwkeurigheid van de door de brandweerdiensten opgemaakte of gebruikte plannen (cf. ibidem sectie 4), blijft de signalisatie van de plaatsen waar bluswater voorhanden is geboden.

Die signalisatie is beslist onontbeerlijk als het gaat om ondergrondse hydranten of andere wateraansluitingen die eventueel onzichtbaar zijn of moeilijk gevonden kunnen worden, onder meer bij stationeren van autovoertuigen op de weggedeelten voor voetgangers, of doordat de sluitdeksels of -luiken van de hydrantenruimten en van de zuigputten door sneeuw of door andere stoffen of materialen bedekt zijn.

Dienaangaande moet erop gewezen worden dat de bepalingen die onder meer betrekking hebben op de voor de herkennings- en identificatietekens te bezigen opschriften en kleuren (bijlage aan de omzendbrief van 14 oktober 1975) het gestelde doel helpen bereiken. Met betrekking tot de kleuren beoogt de preciese keuze ervan contrasten te scheppen die de zichtbaarheid van de tekens zoveel mogelijk bevorderen. Die bepalingen moeten derhalve worden in acht genomen.

De voorraden bestaande uit een reserve stromend of stilstaand water en gelegen buiten het gemeentelijke domein alsmede de plaatsen van waaruit kan worden gepompt moeten eveneens aangeduid en geïdentificeerd zijn door middel van tekens (cf. ibidem sectie 4, art. 4.3. en 4.4.) die normaal in het gemeentelijk domein aangebracht zijn en, indien mogelijk, op elke nuttige plaats herhaald worden.

4. Diverse bepalingen

Op talrijke plaatsen en in het bijzonder in de omgeving van belangrijke gebouwen of inrichtingen heeft de gehele of gedeeltelijke bezetting van de weggedeelten voor voetgangers door voertuigen die er al of niet mogen stationeren niet alleen tot gevolg dat de hydranten aan het oog onttrokken worden, doch ook dat zij niet onmiddellijk kunnen gebruikt worden en zelfs dat het gebruik ervan wordt verhinderd: de bovenvermelde omzendbrief van 14 oktober 1975 vermeldt dergelijke toestanden (cf. sectie 5, art. 5.4.; § 1 en § 3) en ook de politieregelen om ze te verhelpen.

Ten aanzien van de leveringen en werken nodig om de vorenvermelde watervoorraden aan te leggen wordt de aandacht van de gemeenten gevestigd op het koninklijk besluit van 1 februari 1960 (B.S. van 23 februari 1960) tot wijziging van het besluit van de Regent van 2 juli 1949 betreffende de staatstussenkomst inzake toelagen voor het uitvoeren van werken door de provincies, gemeenten, verenigingen van gemeenten, enz. alsmede op de koninklijke besluiten van 24 juli 1975 (B.S. van 19 augustus 1975), 8 oktober 1975 (ibidem 21 oktober 1975) en 22 oktober 1975 (ibidem 11 november 1975) tot vaststelling van de regelen van toepassing van artikel 33 van de Huisvestingscode respectievelijk voor het Vlaamse, het Waalse en het Brusselse gewest.

Wegens het uitzonderlijke belang van de omzendbrief van 14 oktober 1975 en van dit rondschrĳven, is het nodig dat voor de toepassing ervan een programma en een tijdschema worden vastgesteld na eventuele ruggespraak met de officieren en chefs van de territoriaal bevoegde brandweerdiensten.

Mijn administratie en de inspectie van de brandweerdiensten blijven ter beschikking van de administratieve overheden die bijkomende inlichtingen mochten wensen.

